

**Φασουλής ο νέτος σκέτος
κι' ο Μπουρλότος Τρικοπέτος!**

Φ. — Σι δέρν' ως άντιμούτσουος τής Ρωμρούνης πάσης
και σαν Φωτῆλας γύρισε γεραῖς νά τής πασχάση.

**Νανούρεσμα συμβολικόν,
γεφώδες κι' ἀλληγορικόν.**

(Σι δάφναις ο Μπουρλότος κοιμάται και μουγγρίζει
κι' ο Φασουλής κοντά του τόν γλυκονακουρ(ει).)

Τώρα τὰ πουλιά, τώρα τὰ χελιδόνια,
τώρα πέρδικες τού Χαρτολόρου λένε:
εξύπν' αφίντη μου και βρόντης κανόνια,
ξύπνα κι' έρεξε, Σωτήρα δοξασμένα.

Εύπν' ἀγκάλιασε μουφλούεμένη κάσσα,
ξύπνα φέρισε 'Αρχιμανδρίτη ράσσα,
σῆμα έφρισε και σύ σαν τόν 'Ανταίον,
σῆμα ψάλε μας τὸ δευτε τελευταίον . . .

Εἶναι πολλά τὰ χρίη, πολλές ἡ πείναις μας,
και γράφομε τούς τόκουσ μίς 'στο τριτέρι μας . . .
κανόνια και τρομπόνια και καρμπίναις μας
μή μας τόν έξυπνατε τόν μπουρλοτρίη μας.

Κι' αν σκούουν παραβίων τρομπομαρίναις
δτι θα πάρη φόκο τὸ παλητοζάκι μας,
κανόνια Κρούπ, τρομπόνια, καρμπίναις,
νά μή μας τὸ 'Ξυπνατε τὸ 'Εγγλεζάκι μας.

Νάνι, νάνι, νάνι, νάνι,
κι' ύπνο ύσυχο νά κάνη.

'Αργοντικό κανόνι μου και μίσα κι' έξο βρόντα,
πάρε τού Χαμπρο τὰ χαρτιά, τὸν Γερμανόν τὰ φόντα,
και φέρτα 'στον Μπουρλότο μας . . . εἶναι γερός και κάνει
μή βρόντους νάνι νάνι.

Μην πίνετε άνασασμούς,
αιγά κι' άγάλι' άγάλια,
και τους Προούπολιόμοους
βάλτε του προσκεφάλια,
νά 'έρισηρ περισσεύματα κι' άπάνου τους νά κάνη
μή βρόντους νάνι νάνι.

Πράσινα φύλλα τής έλθας
δώστε του νά μυρίση,
νά τόν ίση κι' ό Βασιληας
και νά τόν ναναρίση,
κι' άπίνωντας τήν κάχιη του κι' ό Βασιληας νά κάνη
μή βρόντους νάνι νάνι.

Και σάν ζυκνήση 'στούς ληστάς
λεπτό νά μήν πληρώση,
και τούς βραβάρους δανιστάς
νά τούς εκβαρβαρώση,
κι' ό δόλιος Χάμπρο σήκωντας τά τόσα σκριπ νά κάνη
μή βρόντους νάνι νάνι.

Βάλτε κι' αυτών 'στην κούνια νά κάνη νάνα του
κι' ό ύπος σάν τόν πάρη φιλό τή μάνα του.
Τόν κουπό κι' έκείνος κλαίει
κι' έχ και βάχ με κλάμαμα λεί.

'Ελα, μάνα κουκουδάγια,
Γλα κι' άργιες τά μάγια.
Δός του κανένα θερμό φιλι
'στό κούτελό του και 'στό χειλάκι,
και χείριό του για χαϊμαλι,
τής νυκτηρίδας τή κοκκαλάκι,
για νά μαγιή μ' αυτό άκόμα
τους 'Αγγλογάλλους και Γερμανούς,
και νά μήν τρώη χαρτί τή κόμμα
κι' από χαρτόνια φασιανούς.

Νά ! ή μάγισσα ζυγόνει...
Γλα, μάνα, 'στό παιδί σου,
κάντο χαρτίνο παγιόνι
και πτηνόν του Παραδείσου
μ' ελογάρτενα φτερά
και με χαρτίνη ούρα,
κι' έμεις όλοι νά ηηδούμε
κι' έξορκίζωντας τή λάρδα
τά φτερά του νά μαδούμε
και νά λίμε σ' όλους σκόρδα.

Μίς 'σέ χαρτίνο κλουβί
νά τόν βλείπου κι' ό στραβί,
και με πάσο και με νάζι
τσίου τσιού νά φωνάζη,
και τά κάλλη του ν' άστράφτουν
μέσ 'στης χαρτίνας φωλαχιάς του,
κι' όλ' όί δανιστοί νά χάρτουν
τής χαρτίνας κουτσουλιάς του.

Γύπα κάνει τον μεγάλο
μή χαρτί σάν κατηφέ,
κάνε τον και Παπαγάλο
νά του λίμε «θίς καφφι ;»

Κοιμήσου, Χαρτολόρη μου, κι' ή μοίρα σου δουλείει
και τή καλό σου ριχικό νά ζη, νά βασιλεύη.
Κοιμήσου, Χαρτολόρη μου, και μή βεραιά μωγγρίζη...
νάναί καλά ή στρούγγα σου κι' όλους μ' αυτην όρίζεις.

Ούστ έγγυήσεις Μονοπωλιών,
ούστ και συμβάσεις και τόκων τόκοι...
μήν έξυπνατε τή Μεγαλιόν
και τόν φαστήρα τού Θεοτόκη.

Τρίς δόξα σοι τή δειξαντι τή φώς,
τρís δόξα σοι που 'σταθής κουφός,
κι' ίκλωσπες τά ζένα περιτρίματα
κι' έσωσε τήν τιμήν μας και τά χρημάτα.

'Ελα, κύρ Χάμπρο, δίπλα του και ταιμουδά μή βγάλης
και γράψε 'στά φωκόλα του διά γραφής μεγάλης
'Εγγλέικης, Γερμανικής, και Γαλλικής κι' 'Εβραϊκής:
αυτός ό δράστης κανονίξαι παραπολύ Ρωμαϊκής.»

Συγχαρητήριον θερμόν πρός ένα φίλτατον ήμών.

Τόν Νίκον Καλικούνη μας, 'Ασκληπιάδη νίνον
μή φυσικά κι' ίπικητα χαρίσματα και όδρα,
εις στάδιο προβαίνοντα τά μάλιστα γενναίον,
ίπόπητη δι' 'στην κλινικήν του Καραμήτσα τώρα,
συγχαίρομεν θερμότατα δι' όση ευκολία
παρέχει προς τούς φοιτητάς κι' έχου μαζί του τρέλλα
για τήν άπλήν κι' εύμέθοδον αύτού διδασκαλίαν,
άξίαν ίπιστήμονος χωρίς 'ψηλά καπέλα,
σπουδασκοντος κι' εις κλινικάς παντοίας τής Ευρώπης
και ποθητού κι' έν ιατρούς κι' έν φίλους κι' έν άνθρώπους.

Και όλίγας ποικιλίας, μ' άλλους λόγους άγγελίας.

Είς τού Σταδίου τήν όδόν τί φρίγγει και τί λάμπει ;
πύρ είναι τή Κατάστημα τή μυρφοπιστιόμο,
όπου καθίνας λαχταρφέ και θέλει μέσα νάπη
νά κόψη χειμωνιάτικη κοστύμα ευφερμάσιο ;
'Αιδονοπούλων λίγετα Κατάστημα θυμαμάσιο,
όπου νομίζεις 'Αγγλικόν πός βίτιεις έργοστάσιο.
'Εκεί μεγάλων αιδουσών χρυσή φωτοχυσία,
εκεί και νέα συλλογή λαμοδετόν πλουσία,
κι' όμβρέλλαι ποικιλόχρημοι και πάντα τάλλα είδη,
πού τά κυττάζουν γάσκοντες και Παρισιάνοι ποίροι,
εκείνο δι' τή μαγιό τής κοπτικής ψαλλιεί
κάνει τόν ίσο πύρ κομψή και ντοφρο τόν καμπούρη.